

troer tillige at kunne sige nødvendigt, at vi meget snart faae hele den militaire Strafferet og Netspleie omordnede. Dette Forlangende, som i lang Tid har lydt til Ministeriet og Regjeringen, kan den ikke idetmindste i ret lang Tid unddrage sig, og vi ville, som den ærede sidste Taler meget rigtig udtrykte sig, dersom vi gaae ind paa den Straf, som her foreligger Forslag om, udsætte os for at vedtage det ene Aar, hvad vi det næste Aar maafløe ville affkaffe, thi naar en heelt ny Straffelov kommer til at foreligge vil Meget stille sig ganske anderledes, end naar man fragmentarisk og brudstykkevis beskæftiger sig med et enkelt Punkt i Loven. See vi bort fra disse Betænktheder, der altsaa ere hentede fra Tidshensynet, og holde os til selve Lovforslaget, da har jeg, det kan jeg ikke negte, store Betænktheder ved dette i og for sig. En æret Taler har omtalt, hvorledes Straffen maatte ansees for at være en Nedværdigelse i det Hele taget, dette skal jeg ikke videre undersøge, derimod vil jeg et Dieblit dvæle ved Betragtningen af, hvorvidt denne Straf er skadelig i sanitair Henseende eller ikke; thi det er et meget vigtigt Punkt. Nu have vi jo vistnok de tvende Stabslæger, som sige, at denne Straf ikke kan ansees for skadelig; jeg nærer selvfølgelig den største Agtelse for disse Erklæringer, men jeg maa dog fremhæve, at da de neppe ere støttede paa praktisk Erfaring, men kun til et theoretisk Skøn, svækker dette naturligtvis Erklæringernes Betydning. Vel have vi ligeledes Erklæringer fra forskjellige ældre Militaire om, at denne Straf er i deres Ungdom bleven anvendt paa Landcadetacademiet, uden at deraf er sporet nogen Slags Ulempe for de Paagældende; men derved troer jeg heller ikke, vi kunne berolige os; thi det bliver man dog vel let enig om, at der er Forskjel paa at anvende denne Straf paa unge Mennesker, der ere i Opvæxt, og paa at anvende den paa voksne Folk. Og ligeledes kan man vel let blive enig om, at man ikke af den Maade, hvorpaa en saadan Straf anvendes paa en Opdragelsesanstalt, hvor der er nøiere Tilsyn og større Control med Straffens Udførelse, kan slutte, hvorledes den vil virke, naar den anvendes i Hærens forskjellige Afdelinger,

og man maa ikke overse, at den Straf, som foreslaaes sat istedetfor Krumflutningsstraffen, sandsynligvis vil blive anvendt i ligesaa mange Tilfælde, som Krumflutningsstraffen tidligere er anvendt. Det vil sige, som det er blevet oplyst i Landstinget, i 5—600, nærmere 600, Tilfælde om Aaret. Altsaa, er en stor Deel af vore yngre Medborgere udsat for Straffen og dens Virkninger. Hertil kommer, at Straffens Udøvelse langtfra ubelukkende er lagt i de ældre Befalingsmænds Hænder, men at endog yngre detacherede Lieutenanter ville kunne benytte den, af hvem man ikke kan vente den Modenhed, som fordres for at anvende den paa en retfærdig og tilbørlig Maade.

Jeg maa dernæst fremhæve, at det ligger i Tidens Aand, saaledes som den har udviklet sig over hele Verden, at man ikke indfører nye legemlige Straffe, men tværtimod kommer bort fra dem. Jeg har f. Ex. liggende for mig Straffeloven for Norges Krigsmagt, som blev stadfæstet den 23de Marts 1866; i den vil man forgjæves lede ikke alene efter Krumflutning, men overhovedet efter legemlige Straffe. Og det Punkt, hvortil man i saa Henseende er naaet i Norge, er man, saavidt jeg veed, ogsaa naaet til i Sverrig. I den aller sidste Tid ere ogsaa nu legemlige Straffe affkaffede i den østerrigske Hær, og dersom man har troet at kunne uden Fare der affkaffe legemlige Straffe i Armeen, og det en Armees, som er sammensat af de meest forskjellige Folkeslægter, hvoraf nogle høre til de meest voldsomme og vilde og mindst civiliserede i Europa, skulde da vi, som jeg uden Overdrivelse tør sige kunne henregnes til de meest civiliserede Nationer, vige tilbage fra at følge et saadant Exempel? Jeg troer ikke, vi behøve at frygte i saa Henseende, og det saameget mindre, som vi jo alt have Erfaringer hentede fra vore egne Forhold. Lad mig minde om — ja, der er allerede blevet hentydet dertil af den sidste ærede Taler —, at vi her i Landet fra 1860 til 1864 saagodtsom ikke havde nogen Krumflutning, idet den var indskrænket til kun at kunne anvendes ifølge Dom, og i Følge deraf blev den kun anvendt i saare faa Tilfælde, jeg troer ialt i 51 Tilfælde. Nu